

Door verstrekking van een vingercondoom, dat na gebruik nog aan den vinger voldoende voorgereinigd kan worden met een watje met zeepspectrum, is aan den eisch der hygiëne tegemoet gekomen, ook, wanneer de handeling door een huisgenoot zou moeten geschieden. De wijkverpleegster is zodoende misbaar.

De toegepaste doseering bij drie patiënten, die van den aanvang af braakten, was 1 zetkaars om de 4 uur, dus 6 g per dag. De temperatuur was weer normaal binnen de 30 uur. Daarna gereedelijke vermindering der doseering onder contrôle der leucocyten. Van een lagere doseering zag ik eens het gevaar der „Arzneifestheit”, waarvoor onder andere prof. KUENEN met nadruk waarschuwt. „Als men toeslaat, dan krachtig, doch kort!”

Bij een patiënt, een man van 63 jaar, reageerde een croupeuse pneumonie der rechter onderkwab aanvankelijk gunstig op een dosis van 3 g dagéna 's daags. Den derden dag was de temperatuur bijna weer normaal, doch steeg denzelfden avond weer tot ongeveer 40°, waarbij het pneumonische proces zich tot de rechter bovenkwab bleek te hebben uitgebreid. Toediening van 7 g dagéna per dag had na 30 uren nog geen uitwerking, waarna de algemeene toestand van den man het gebruik van cibazol noodig maakte, dosis 7 g per dag. Den zesden dag was de man koortsvrij.

Haarlem, 4 Augustus 1942

J. E. BROERS

ONBEWUSTE BARING

Aangaande de vraag „onbewuste of pijnlooze baring” zou ik collega STOMPS willen herinneren aan mijn mededeeling: „Over niet geweten zwangerschap” in het *N. T. v. G.* van 1923, Eerste helft, no. 3.

De door mij waargenomen gevallen behooren feitelijk in een andere groep thuis, toch zijn het in zekeren zin grensgevallen: pijnlooze, onbewuste baringen. In het bijzonder wil ik — in verband met de mededeeling van STOMPS — de aandacht vestigen op de zoo belangrijke publicatie van wijlen prof. VAN ROOY in het *Nederl. Maandschrift v. Verloskunde en Vrouwenziekten en voor Kindergeneeskunde*. Een jonge vrouw (secundipara) stond terecht wegens kindermoord; zij beviel van een voldragen kind, dat geademd had, op het privaat. Zij wist niet, dat zij zwanger was, had geen kindsbewegingen gevoeld; de amenorrhoe had zij toegeschreven aan het zoogen van haar kind. Tijdens de baring had zij geen pijn gevoeld.

De rechtbank grondde haar vrijspraak „op de mogelijkheid, dat de uitdrijving van een kind uitermate snel, nagenoeg of geheel pijnloos, zonder aankondigende verschijnselen of na weinig beteekenende en gemakkelijk onjuist op te vatten voorafgaande teekenen kan plaats hebben.” Ruim zes jaren later hielp VAN ROOY de vrouw bij haar verlossing en stelde vast, dat zij bij de geboorte van het kind in billigging bijkans geen pijn voelde. VAN ROOY's slotwoorden klinken als een waarschuwing: „middelerwijl is het noodig en nuttig om dergelijke gevallen goed in de herinnering vast te houden, omdat ze bij tijd en wijle kunnen dienen ter voorkoming van ernstige juridische dwalingen”.

Utrecht, 8 Augustus 1942

K. A. ROMBACH

BERICHTEN

BUITENLAND

BELGIË. — BEPERKTE AFLEVERING VAN VERDOOVENDE MIDDELEN. Het is op last van de Duitse overheid aan de Antwerpsche artsen verboden aan Duitse militairen opium en opiaten „te overhandigen of te verkoopen”, anders dan op voorschrift van Duitse geneeskundigen (*Beroepsblad*, 1942, bldz. 217).

— ORGANISATIE VAN VERSLAAFDEN. Te Gent heeft zich een aantal morfinisten georganiseerd ten einde artsen en apothekers te bewegen tot het afgeven van recepten en narcotica. Zij beproeven alle middelen, te beginnen met het classieke verzoek om een recept ten behoeve van een aan kanker lijdend familielid, tot het vervalschen van recepten toe (*Beroepsblad*, 1942, bldz. 219).